

Aftonen

Väl - kom - men, väl - kom - men du kla - ra, du stil - la och
ljuv - li - ga kväll. Nu lå - ter jag sor - ger - na fa -
ra, du gör mig så trygg och så säll.

1. Välkommen, välkommen du klara,
du stilla och ljuvliga kväll.
Nu låter jag sorgerna fara,
du gör mig så trygg och så säll.
2. En ängel på glänsande vingar,
du svävar från himmelen ner.
Du frid åt de levande bringar
och svalka åt jorden du ger.
3. Vad gör det att skymningen breder
sitt flor. Hon är tankarnas vän.
Vad gör det att solen går neder?
Hon kommer i morgon igen.
4. På purprade molnen hon blänker,
hon liknar den dödliges hopp,
ty knappt hon i väster sig sänker
förrän hon i öster går opp.
5. Nu låta vi sorgerna fara,
du hägnar vårt fredliga tjäll.
Välkommen, välkommen du klara,
du stilla och ljuvliga kväll.

K.A. Nicander